

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р арх. Стела Ташева, ЛТУ, София

за присъждане на образователната и научна степен доктор в професионално направление 5.7 „Архитектура, строителство и геодезия“, в научна специалност „Териториално, ландшафтно устройство и градоустройство“, катедра „Градоустройство“, при АФ, УАСГ.
на урб. Любомир Георгиев Петров, редовен докторант.

ТЕМА НА ДИСЕРТАЦИЯТА:

СОБСТВЕНОСТТА КАТО ФАКТОР ЗА ПРОСТРАНСТВЕНО РАЗВИТИЕ. МЕГАПРОЕКТИ И ГРАДСКО ОБНОВЯВАНЕ

научен ръководител: доц. д-р арх. Милена Ташева-Петрова, УАСГ

Настоящото становище е разработено съгласно Заповед № 502/13.07.2021 г. на Ректора на УАСГ.

Дисертацията, предоставена ми за разглеждане, съдържа 269 страници на български език и включва приложенията: Списък на съкращенията, Списък на таблиците, Списък на фигурите, Терминологичен речник и Библиографска справка (от 156 източника, 71 от които са на чуждестранни автори). Представеният автореферат пълно и коректно отразява съдържанието на разработката. Изискуемите според ЗРАСБГ и ППЗРАС на УАСГ документи са налични.

Декларирани са и две публикации по темата на докторанта в издания с научно рецензиране. Считаю, че са спазени всички процедурни изисквания във връзка с представянето на дисертационния труд.

Дисертацията е структурирана във въведение, четири глави и заключение. Основната цел на труда е „разработването на урбанистични насоки за оптимална локализация и оптимизация на мегапроектите с оглед превръщането им в ефективен инструмент за градско обновяване“. Необходимите за изпълнение на целта задачи, средства и методи на изследване

са удачно подбрани и пълноценно представени в дисертационната разработка. Намирам проучваната проблематика за особено актуална в научно и научно-приложно отношение. Предложените от докторанта дефиниции, анализи, критерии, казуси и признаци са подходящи и съобразени с изследваната тема и избраните подходи към нея. От своя страна, систематизацията им е иновативна и удачно структурирана, като за мен тя представлява допълнителен принос на разработката.

Използваните в дисертацията концепции за „мегапроект“ и „градско обновяване“ са подробно изследвани и са предложени форми, принципи и параметри на тяхното осъществяване и оценка.

За мен, извършеното от автора изясняване на теоретичната същност на мегапроектите в българския контекст, както и представянето на аспекти на еволюцията и особеностите на този тип проекти в София, преди и след 1989 г., е с явно значение по отношение на развитието на архитектурните и градоустройствените дисциплини.

Същевременно, в разгърнатото изследване на урбанист Любомир Петров е заложен задълбочен урбанистичен и териториален анализ на редица качествени показатели. На тази база е проведено и детайлно сравнение на няколко основни казуса на проектиране и/или осъществяване на мегапроекти в столицата. Разгледани са техните пространствени, териториални, комуникационни, вещно правни и устройствени характеристики. Считаю проследяването на тези случаи за обосновано и приносно, както по отношение на градоустройствената наука, така и във връзка с историята и теорията на българската архитектура. Формулираните от автора ключови фактори, процеси и взаимодействия съпътстващи проектирането и изпълнението на мегапроектите, песимистичните и оптимистичните сценарии за тяхното пълноценно изграждане, както и изводите за връзките с урбанистичните политики са ясно и убедително систематизирани.

Намирам предложената от докторант Любомир Петров методика за оценка на влиянието и целесъобразността на локализацията на мегапроектите и на факторите за тяхната успешна реализация за ефикасно апробирана и уместна. Нейното адекватно приложение в бъдеще би подпомогнало развитието на градската среда в редица територии.

Във връзка с изложеното дотук, приемам напълно заявените от докторанта научни, научно-приложни и приложни приноси.

Намирам личния принос на докторанта за безспорен и достатъчен.

Все пак, като бележка по отношение на дисертационното изследване може да бъде споменат прекалено високият на моменти научен стил с усложнен обстоятелствен изказ. Разбира се, това е в услуга на точността на извършвания от автора анализ, но понякога затруднява възприемането от страна на читателя. Добре е това да бъде отчетено при бъдеща монографично издание, тъй като предвид високите актуалност и качество на разработката, нейните възможни читатели са и тясноспециализираните научни работници, но и заинтересованите членове на професионалните и административните колегии в областите на архитектурата и градоустройството.

В допълнение, моята препоръка към автора е и да потърси възможност за по-голяма публичност на проучванията си, особено чрез публикации на английски език.

Тези бележки и препоръки обаче, в никакъв случай не омаловажават забележителните качества на представения ми дисертационен труд. Това е момента да подчертая и подходящото, ясно структуриране на текста, както и коректното, пълноценно боравене с научния апарат, демонстрирани в дисертацията.

Предвид изложеното дотук, давам своята висока и положителна оценка на направеното изследване и убедено препоръчвам на уважаемото жури да присъди образователната и научна степен доктор, в професионално направление 5.7 „Архитектура, строителство и геодезия“, научна специалност „Териториално, ландшафтно устройство и градоустройство ” на урбанист Любомир Георгиев Петров, за неговата дисертация „Собствеността като фактор за пространствено развитие. Мегaproекти и градско обновяване.“

доц. д-р арх. Стела Ташева, ЛТУ, София
София, 14.09.2021